



22120305



THAI A1 – HIGHER LEVEL – PAPER 1
THAÏ A1 – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1
TAILANDÉS A1 – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Thursday 10 May 2012 (morning)
Jeudi 10 mai 2012 (matin)
Jueves 10 de mayo de 2012 (mañana)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only.
- The maximum mark for this examination paper is *[25 marks]*.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages.
- Le nombre maximum de points pour cette épreuve d'examen est *[25 points]*.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento.
- La puntuación máxima para esta prueba de examen es *[25 puntos]*.

จงเลือกวิเคราะห์ข้อเขียนที่คัดมานี้เพียงข้อเขียนเดียว

1.

“ฝนอย่างนี้ชื้นมักเป็นหวัด” ยายพื้มฟ้า มือสาละวนอยู่กับเส้นด้ายเขียวๆ แดงๆ บนกี่ ตอนหลังหันมาบอกกับหลานสาว “ขึ้นเรือนซะไป หาเสื้อใส่ซะ เกิดไม่สบายจะเดือดร้อนอีก”

“ก็หนูใส่แล้ว” เด็กหญิงแย้ง ก้มมองเสื้อของตัวเอง สีของมันขาวแก่อ่างที่ใส่ไปโรงเรียน ขาดจนเสีयरูปทรง ลมเย็นโชน มาอีกครั้งผ่านรูโหว่ที่ขาด เด็กหญิงหนาวสะท้านมองเห็นได้ชัดว่าขนลุกเป็นเม็ดเล็กๆ เด็กหญิงไอสองสามครั้ง ยายหยุดมือ

5 มองหลานสาวอย่างจริงจัง

“เอาแล้วไหมล่ะ บอกว่าให้ไปหาเสื้อใส่”

คราวนี้เด็กหญิงทำตามอย่างว่าง่าย ขึ้นบันไดไม้ไผ่ ย่ำไปบนนอกชาน เสียงดังออดแอดเพราะความซราของไม้

“ยาย” เสียงเรียกจากบนบ้าน “ผ้าเปียกหมดเลย” เธอหมายถึงผ้าที่ตากไว้นอกชาน

“จั้นเอาผ้าห่ม แล้วลงมาจ้ะ มาดูยายทอทุก ยายจะสอนให้ขึ้นต้น” หลานสาวผอมโกโรโกโสชี้โรคสามวันดีสี่วันไข้ เมื่อ

10 วานขึ้นกลับมาจากโรงเรียนกินนอนชม เพราะครูให้เข้าแถวตากแดดซ่อมพีธีรับของแจกจากนายกกาชาดจังหวัด พีธีจริงจะมีในวันรุ่งขึ้น ยายรู้ว่าหลานสาวอยากไปรับของแจกใจจะขาด แต่ลูกไม่ไหว ภาพความฝันชั่วขณะเป็นไขเป็นภาพของเล่นตุ๊กตาตัวงาม หรือเสื้อผ้าสวยๆ ก่อนตื่นขึ้นมาพบกับเสื้อตัวเก่าอับเหงื่อ หมอนดำห่มนคราบโคล หลังคาบ้านดำด้วยควันไฟ และหยากไย่สกปรก

“เก็บไปหน่อยซิ” ยายบอกหลานซึ่งห่มผ้าคลุมตัวกระชั้นอยู่ข้างๆ จึงค่อยพุ่งกระสวยถนัด อีกมือหนึ่งขยับพื้ม และดิน

15 กดลงบนไม้เหยียบหูกซ้ายที่ขวาที่เป็นจังหวะรับกัน พลังสอนหลานสาวถึงวิธีการทอผ้า แต่ไม่ได้รับความสนใจนักจนต้องดูเอาบ่อยๆ เด็กหญิงรู้สึกว่าเป็นเรื่องยืดเยื้อน่าเบื่อ ไม่สนุกเหมือนเล่นหมากเก็บ ยายบ่นอยู่เสมอว่าสาวๆ เดียวนี้มันทอผ้ากันไม่เป็น เอาแต่ซื้อผ้าตลาดวาละสามสิบสี่สิบบาท

“ถ้าเมื่อวานนี้ฉันไปโรงเรียนก็ได้เสื้อใหม่แล้ว ยายซื้อใหม่ให้ฉันตัวซี”

“จะกินเข้าไปยังไม่มี นี่มาข้าจะสอนทอหูกให้ดีกว่า”

20 “ข้าจะตาย กว่าจะได้ตะละผืน” เด็กหญิงมีสีหน้าเบื่อหน่าย

“ถ้าทอเก่งๆ ก็เร็วเองแหละ”

“เร็วยังงี้ก็สู้เครื่องไม่ได้หรอก”

“เฮ้ย ดีกว่าเครื่องเสียอีก นี่พุ่งกระสวย ดินเหยียบทีละข้าง มือก็เลื่อนไป ตาตรงไหนมันเล็กไปก็แซมซะนี่ นำเพลินจะตาย ดูๆ ก็เหมือนเครื่อง นี่ๆ ขยับไปที่ละอย่าง” ยายหัวเราะอย่างสุขใจในงาน

25 “ครูเขาบอกมันล้ำสมัย เฮ้ย ฉันว่าซื้อในเมืองดีกว่า สบายด้วย”

“เอ็งจะเอาเงินที่ไหนไปซื้อ”

“ทำงานสิยาย โตขึ้นฉันจะรับราชการเป็นเสมียนก็ได้”

“เอ็งอย่าฝันมันเลย ข้าจะกินเข้าไปเอ็งยังไม่มี”

“ก็ฉันจะเรียนมอ”

30 “ชะ รองเท้าเอ็งก็ไม่มีจะใส่ สะเออะไปเรียนมอ ไม่เข้าเรื่อง เอมันแค่อ่านออกเขียนได้ก็พอ เรียนไปไม่เห็นมันทำให้ท้องอืด สู้ทอหูกนี้ไม่ได้ ต่อให้เอ็งท่องหนังสือได้หมดเล่ม เอ็งก็เอามาทำอะไรไม่ได้ ถ้าทอหูกไม่เป็น เอ็งจะหนาวตาย มันจะได้อะไรขึ้นมา ถ้าเอ็งยังหีบฝ้าย ยังปั่นดัดไม่เป็น”

“รอเขามาแจก เราก็มีเสื้อใส่แล้ว”

- ยายนั่งเียบก้มหน้าก้มตาทอผ้า พอเห็นผืนยาวยายก็ม้วนทบเข้ามาแล้วพุ่งกระสวยต่อไปเกิดลายสีเขียวยาวสีแดงสลับกัน
- 35 รวมเป็นผืนผ้า ดูๆ ของยายก็สวยดี ตกเย็นได้ผ้าผืนหนึ่ง คินั้นเด็กหญิงหลับแต่หัวค้ำเพราะเพิ่งกินข้าว พร้อมสัญญาก่อนนอนจากยายว่า คินั้นเจ้าป่าจะเอาเสื้อพิเศษที่สวยที่สุดในโลกมาให้ ส่วนยายยังจุดตะเกียงแดงๆ ทำงานจนตีกิน
- เด็กหญิงตื่นขึ้นมาหนึ่งเอามือทาบอกกับเสื้อตัวใหม่ที่เจ้าป่าเอามาสวมใส่ให้ตั้งแต่ตอนไหนไม่รู้ ก็มองตัวเองสีหน้า
- สดชื่น ตะเข็บเสื้อเียบด้วยมือ คดไปคดมาเหมือนจะบอกว่าคนเียบพยายามเียบทั้งที่ตามองแทบไม่เห็น ยายนั่งเียบอยู่ข้างๆ
- ตาแดงจัดเพราะนอนตีกิน ลายของเสื้อไม่ผิดกับลายผ้าที่ยายทอเมื่อเย็นวาน ยายลูบหัวหลานสุดสวาท
- 40 “เืองต้องทอทุกให้เป็นนั้งหนู ถ้ารอให้เขามาแจก พอมันขาดแล้วเราจะเอาที่ไหนใส่ เืองต้องทอให้เป็น ทอเอง เียบเอง จะเอาสักกี่ตัวก็ได้ อย่าไปรอของแจกลมๆแล้งๆ นั้นเลย”

วัฒน์ วรรณยางกูร, “ผู้ครอบฝน”, ลลนา (1974)

2.

ความมืดโรยม่านคลุมฟ้าหม่น

- ความมืดโรยม่านคลุมฟ้าหม่น
 แหล่งหล้าสากลเหมือนภาพเก่า
 โกงงวงงนงนงคล้ายหลงเงา
 แผ่วเบาราวบาดกระตาดบาง
- 5 ความมืดคล้ายคุมให้โลกแคบ
 ต่างแบบกลางวันตอนสว่าง
 ภาพรวมคล้ายเลื่อนเพียงเลื่อนราง
 ราวฝันเลื่อนฟางพรางแสงไฟ
- ความมืดไล่ตะวันผันลับฟ้า
- 10 นกกาคืนสู่แหล่งอาศัย
 เชิญดาวทอแสงเรื่องรำไร
 ปรับลมหายใจละมุนเย็น
 ปลอดคนทุกข์ยากคืนสู่เหย้า
- พาสุขคลุกเคล้าความแค้นเข็ญ
- 15 บังย่านบ่งย้ำความลำเค็ญ
 มิให้ใครเห็นหยาดน้ำตา
 กลบความโศพารบ้านเศรษฐี
 ช่องว่างถึงมีก็น้อยกว่า
- ท่ามความสว่างพร่างพา
- 20 จิตทันทศรทราให้โอบยบิน
 ความมืดมาเยือนทุกยามค่ำ
 กระซิบซ้ำซ้ำไม่จบสิ้น
 พลิวแผ่วแผ่วจางยังไต่ยिन
 ดำดินถิ่นแคว้นแดนสีด้า

พิชชา ถาวรรัตน์, เมติมดาว พรราวพรางฟ้า (1989)